

**ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε. ΕΠΙ ΤΟΥ «ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΦΟΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ»**

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Στις 29 Ιουλίου 2013 ζητήθηκαν από τη Γενική Γραμματεία Τουριστικών Υποδομών και Επενδύσεων οι θέσεις της Ο.Κ.Ε. επί του «**Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Τουρισμό**».

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. συνέστησε Επιτροπή Εργασίας αποτελούμενη από τους **κ.κ. Ν. Σκορίνη, Γ. Βερνίκο, Γ. Αμβράζη, Π. Συριόπουλο και κα Σ. Δροσοπούλου**.

Ως πρόεδρος της Επιτροπής Εργασίας ορίστηκε ο **κ. Ν. Σκορίνης, Αντιπρόεδρος Ο.Κ.Ε.**. Στις εργασίες της Επιτροπής Εργασίας μετείχαν ως εμπειρογνώμονες η **κα Γεωργία Γιαννακούρου, Αν. Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αθηνών**, η **Δρ. Χριστίνα Θεοχάρη, Περιβαλλοντολόγος-Μηχανικός** και ο **κ. Νικόλαος Ζωητός, Δικηγόρος**. Από πλευράς Ο.Κ.Ε. συμμετείχε και είχε τον επιστημονικό συντονισμό η **Δρ. Αφροδίτη Μακρυγιάννη Οικονομολόγος**, επιστημονική συνεργάτις της Ο.Κ.Ε.

Η Επιτροπή Εργασίας ολοκλήρωσε τις εργασίες της σε τρεις (3) συνεδριάσεις ενώ η Εκτελεστική Επιτροπή διαμόρφωσε την εισήγησή της προς την Ολομέλεια στη συνεδρίασή της στις 9 Σεπτεμβρίου 2013.

Η Ολομέλεια της Ο.Κ.Ε., αφού ολοκλήρωσε την συζήτηση για το θέμα στη συνεδρίαση της **26^{ης} Νοεμβρίου 2013**, διατύπωσε την υπ' αριθ. **291** Γνώμη της.

A. ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Ο χωρικός σχεδιασμός είναι αναγκαίος σήμερα περισσότερο από ποτέ, προκειμένου να λειτουργήσει ως συνεκτικό πλαίσιο που θα συμβάλει στη βελτίωση των αναπτυξιακών προοπτικών της χώρας, με όρους περιβαλλοντικής και κοινωνικής βιωσιμότητας και διασφάλισης του δημοσίου συμφέροντος. Επομένως, η πρωτοβουλία του ΥΠΕΚΑ για την αναθεώρηση του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τον Τουρισμό αξιολογείται θετικά. Τούτο δε διότι, κατά την πενταετία που έχει μεσολαβήσει από την ολοκλήρωση της κατάρτισης (2008) και την έγκριση (2009) του πρώτου Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τον Τουρισμό μέχρι σήμερα, έχουν σημειωθεί σημαντικές αλλαγές τόσο στην τουριστική πολιτική και νομοθεσία (βλ. ιδίως τον ν. 4002/2011 και τον πρόσφατο ν. 4179/2013) όσο και στην εν γένει περιβαλλοντική και αναπτυξιακή νομοθεσία (Ν. 3937/2011 για την «Διατήρηση της Βιοποικιλότητας», ο Ν. 3827/2010 «Κύρωση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης του Τοπίου», καθώς και στη νομοθεσία για την αξιοποίηση δημοσίων και ιδιωτικών ακινήτων (νέος αναπτυξιακός νόμος, νέο πλαίσιο περιβαλλοντικής αδειοδότησης, νέα νομοθεσία για τις στρατηγικές επενδύσεις, νέο νομικό καθεστώς για την τουριστική ανάπτυξη και αξιοποίηση των δημοσίων ακινήτων κ.λπ.). Οι αλλαγές αυτές, σε συνδυασμό με τις συνέπειες της δημοσιονομικής και οικονομικής κρίσης, φαίνεται να επηρεάζουν σημαντικά το πρότυπο τουριστικής ανάπτυξης της προηγούμενης περιόδου, ή και να το επαναπροσανατολίζουν, δημιουργώντας ζήτηση αφενός για νέα και πιο ανταγωνιστικά τουριστικά προϊόντα και αφετέρου για αναβάθμιση των παρεχόμενων τουριστικών υπηρεσιών και υποδομών. Στο πλαίσιο αυτό, ο χωροταξικός σχεδιασμός εθνικού επιπέδου καλείται να κατανοήσει, αναλύσει και εν τέλει υποστηρίξει τις σημαντικές αλλαγές που έχουν επέλθει ή θα επέλθουν στο εγγύς μέλλον στο πεδίο της τουριστικής ανάπτυξης και της τουριστικής πολιτικής.

Επίσης, όπως σημειώνει το ΥΠΕΚΑ, η εφαρμογή του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Τουρισμό έχει αναδείξει σημαντικά ζητήματα, τα οποία σε συνδυασμό με τις νέες στρατηγικές επιλογές της Ε.Ε. - και για τον Τουρισμό – την προσθήκη νέου θεσμικού

πλαίσιου και την τρέχουσα δημοσιονομική κατάσταση της Χώρας, θέτουν την ανάγκη αναθεώρησης και προσαρμογής του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α. για τον Τουρισμό.

Ειδικότερα το προτεινόμενο, νέο, Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο για τον Τουρισμό αποτελείται από τρία άρθρα, εκ των οποίων με το πρώτο εγκρίνεται η τροποποιημένη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) του σχεδίου και το αναθεωρημένο Ειδικό Πλαίσιο για τον Τουρισμό, με το δεύτερο καθορίζεται ο χρόνος ισχύος των εγκρινόμενων περιβαλλοντικών όρων και το σύστημα περιβαλλοντικής παρακολούθησης, ενώ με το τρίτο ορίζεται η έναρξη ισχύος της εγκριτικής απόφασης. Οι παρατηρήσεις της Γενικής Αξιολόγησης που ακολουθούν αφορούν το πρώτο άρθρο του σχεδίου απόφασης με το οποίο εγκρίνεται το υπό αναθεώρηση Ειδικό Πλαίσιο.

Συγκεκριμένα η ΟΚΕ επισημαίνει:

Α. Το Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο εγκρίνεται σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 2742/1999. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν παρέχουν εξουσιοδότηση στους υπογράφοντες την εγκριτική απόφαση του Πλαισίου υπουργούς να (υπ)εξουσιοδοτούν άλλα όργανα για την έκδοση διοικητικών πράξεων κανονιστικού χαρακτήρα, ούτε να τροποποιούν διατάξεις της υφιστάμενης νομοθεσίας ή να καθορίζουν ειδικές διοικητικές διαδικασίες αδειοδότησης. Ωστόσο, και παρά το σαφές περιεχόμενο του προαναφερόμενου άρθρου, το προτεινόμενο Ειδικό Πλαίσιο (ιδίως το άρθρο 5 με το οποίο καθορίζονται οι Κατευθύνσεις Χωρικής Οργάνωσης για τις επιμέρους κατηγορίες περιοχών του εθνικού χώρου) περιέχει σε πολλές περιπτώσεις υπεξουσιοδοτήσεις με τις οποίες δίδεται η δυνατότητα στους υπουργούς ΠΕΚΑ και Τουρισμού είτε να καθορίζουν περιοχές ενεργητικής παρέμβασης και ανάπτυξης και να θέτουν περιορισμούς στην τουριστική ανάπτυξη (άρθρο 5 παρ. Α1, περίπτωση ια, άρθρο 5, παρ. Δ1, περίπτωση ζ), είτε να καθορίζουν ειδική διοικητική διαδικασία για τη χωροθέτηση επενδυτικών σχεδίων στα νησιά της υποκατηγορίας ΙΙ της Ομάδας ή στις περιοχές του Εθνικού Συστήματος Προστατευόμενων Περιοχών του ν.3937/2011, είτε, τέλος, να εγκρίνουν παρεκκλίσεις από τις προδιαγραφές των τουριστικών καταλυμάτων, ιδίως όσον αφορά την πυκνότητα και την απαιτούμενη επιφάνεια κοινοχρήστων χώρων

(άρθρο 5, παρ. Ι). Η ΟΚΕ θεωρεί ότι οι προβλέψεις αυτές θα πρέπει να απαλειφθούν, καθώς αντίκεινται σε διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας.

Β. Σε πολλά σημεία το προτεινόμενο Ειδικό Πλαίσιο δεν περιορίζεται σε χωροταξικές κατευθύνσεις, αλλά επεκτείνεται σε απαγορεύσεις και αμιγώς κανονιστικές ρυθμίσεις (π.χ. καθορισμός συντελεστών δόμησης), οι οποίες είναι αμφίβολο αν προσιδιάζουν σε ένα κείμενο χωροταξικού χαρακτήρα που επιδιώκει να κατευθύνει επιτελικά την τουριστική ανάπτυξη της Χώρας για μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Σημειώνεται ότι πολλές από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις κανονιστικού τύπου τροποποιούν διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας και μάλιστα με έμμεσο τρόπο, με αποτέλεσμα να δημιουργείται σύγχυση και αμφιβολία σχετικά με τις τελικώς εφαρμοστέες διατάξεις. Επί παραδείγματι, οι προβλέψεις για κλιμακωτό, μικτό συντελεστή δόμησης από 0,05 έως 0,01 σε οργανωμένους υποδοχείς τουριστικών δραστηριοτήτων τροποποιούν εμμέσως σειρά διατάξεων της ισχύουσας νομοθεσίας περί οργανωμένων υποδοχέων, όπως τη νομοθεσία των ΠΟΤΑ, των ΕΣΧΑΔΑ και των ΕΣΧΑΣΕ, καθώς και διατάξεις της εκτός σχεδίου τουριστικής δόμησης. Το ίδιο ισχύει και για τις προβλέψεις περί μέγιστου αριθμού κλινών/ανά στρέμμα οι οποίες τροποποιούν έμμεσα διατάξεις του Π.Δ. 43/2002 περί Τεχνικών και Λειτουργικών προδιαγραφών των τουριστικών καταλυμάτων. Επομένως, η ΟΚΕ θεωρεί ότι απαιτείται περαιτέρω επεξεργασία, ώστε να αντιμετωπισθούν τα παραπάνω προβλήματα.

Γ. Προβληματισμό δημιουργεί η συμπερίληψη στο υπό αναθεώρηση Ειδικό Πλαίσιο (άρθρο 10 παρ. Ε) προτάσεων για τα κίνητρα του επενδυτικού νόμου. Η ΟΚΕ θεωρεί ότι η πολιτική κινήτρων θα πρέπει να αποτελεί αντικείμενο της τουριστικής και της αναπτυξιακής πολιτικής και όχι ενός κειμένου χωροταξικού χαρακτήρα. Σημειώνεται επίσης ότι πολλά από τα προτεινόμενα κίνητρα έχουν ήδη συμπεριληφθεί στην ισχύουσα νομοθεσία περί κινήτρων (Ν.4146/2013).

Δ. Θετικά αξιολογείται η έμφαση που δίδεται στις νέες μορφές τουρισμού. Ωστόσο σημειώνεται ότι θα πρέπει να υπάρξει ουσιαστική παρέμβαση για την διαρκή βελτίωση των υφισταμένων τουριστικών υποδομών, σύμφωνα με τα

διεθνή πρότυπα. Επίσης θετικά αξιολογείται και ο στόχος του περιορισμού της «διάσπαρτης» δόμησης τουριστικών εγκαταστάσεων σε περιοχές εκτός σχεδίων πόλεων και ορίων οικισμών, μέσω της θεσμοθέτησης ζωνών με χρήση γης τουρισμός-αναψυχή και οργανωμένων υποδοχέων τουριστικών δραστηριοτήτων στην κατεύθυνση της προστασίας του αστικού και περιαστικού χώρου.

Ε. Τέλος, η ΟΚΕ επισημαίνει ότι σημαντική προϋπόθεση για την εφαρμογή κάθε σχεδιασμού και εν προκειμένω του σχεδιασμού που αφορά στην τουριστική ανάπτυξη της χώρας, αποτελεί η συστηματική παρακολούθηση της πορείας εφαρμογής του αλλά και η διασφάλιση των αναγκαίων συνεργειών των διαφορετικών επιπέδων σχεδιασμού και των πλαισίων που άπτονται άλλων τομέων της οικονομίας, όπως τα ειδικά πλαίσια για την βιομηχανία, τις ΑΠΕ κλπ. Μόνο με αυτές τις προϋποθέσεις ο σχεδιασμός μπορεί να συμβάλει στην «προώθηση της υγιούς επιχειρηματικότητας, μέσα από τη διατήρηση ενός σταθερού πλαισίου κανόνων, που αφορούν στη χωροθέτηση επιχειρήσεων που σχετίζονται με τον τουρισμό και τη δημιουργία συνθηκών για την προσέλκυση σημαντικών, για την εθνική οικονομία, τουριστικών επενδύσεων».

B. ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Άρθρο 4 παρ.4.2. Δ. Ομάδα III

Η ΟΚΕ εκφράζει τον προβληματισμό της σχετικά με το τελευταίο κριτήριο που τίθεται στο άρθρο 4, σύμφωνα με το οποίο στην πρώτη υπο-ομάδα της Ομάδας III εντάσσονται και νησιά που εμπίπτουν στο μεγαλύτερο μέρος τους σε περιοχές απολύτου προστασίας της φύσης ή/και προστασίας της φύσης, καθώς και σε εθνικά πάρκα. Η ερμηνεία της φράσης «στο μεγαλύτερο μέρος τους», εφόσον δεν ποσοτικοποιείται, είναι προφανές ότι θα δημιουργήσει μεγάλα ερμηνευτικά προβλήματα κατά την εφαρμογή της. Τέλος, σημειώνεται ότι δεν διευκρινίζεται στα σχετικά άρθρα (4 & 5) αν για την υπαγωγή ενός νησιού στην πρώτη υπο-ομάδα πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά (αθροιστικά) όλα τα κριτήρια ή αρκεί και η πλήρωση ενός μόνον από αυτά.

Άρθρο 9 και επιμέρους ρυθμίσεις σχετικά με τους Οργανωμένους υποδοχείς τουριστικών δραστηριοτήτων στο Άρθρο 5

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι οι κατευθύνσεις για τους οργανωμένους υποδοχείς τουριστικών δραστηριοτήτων (άρθρο 9 και επιμέρους διατάξεις του άρθρου 5) πρέπει να εναρμονιστούν με τις ρυθμίσεις του προσφάτως ψηφισθέντος Ν. 4179/2013. Σε αντίθετη περίπτωση, θα ανακύψουν αντιφάσεις ή και αντιθέσεις που θα υπονομεύσουν την ασφάλεια δικαίου των σχετικών επενδύσεων.

Άρθρο 5

Τα ξενοδοχεία 1 και 2 αστέρων αποτελούν μεγάλο μέρος των υφιστάμενων μονάδων. Το προϊόν που παρέχουν οι ανωτέρω μονάδες καλύπτει συγκεκριμένες ανάγκες, οι οποίες υφίστανται και σήμερα. Κρίνεται, λοιπόν, απαραίτητο, προκειμένου να είναι σε θέση οι ανωτέρω μονάδες αφενός να διατηρήσουν τη λειτουργία τους και αφετέρου να αναβαθμίσουν τις υπηρεσίες τους, ώστε να μπορούν ανταποκριθούν στις συνθήκες της εποχής, να περιλαμβάνεται στα κίνητρα του επενδυτικού νόμου η δυνατότητα εκσυγχρονισμού τους, να απαλειφθεί δηλαδή η τιθέμενη προϋπόθεση της

αναβάθμισης τους στην κατηγορία των 3 αστέρων. Σχετικά πρέπει να επισημανθεί πως πολλές ξενοδοχειακές μονάδες 1 και 2 αστέρων δεν έχουν αντικειμενικά τη δυνατότητα λόγω επιφάνειας οικοπέδου κ.λ.π. να καλύψουν τις απαραίτητες τεχνικές προδιαγραφές προκειμένου να αναβαθμιστούν σε 3 αστέρων

Άρθρο 5 παρ. Δ Ομάδα I και Ομάδα II

Προσδιορίζεται ανώτατος μικτός σ.δ. 0,05 στα Νησιά της Ομάδας I και συγκεκριμένα στα νησιά άνω των 70 τ.χλμ. για τη χωροθέτηση οργανωμένων υποδοχέων τουριστικών δραστηριοτήτων και σύνθετων τουριστικών καταλυμάτων. Με τον τρόπο αυτό όμως δημιουργείται κενό ρύθμισης για τα νησιά κάτω των 70 τ.χλμ., για τα οποία θα μπορούσε να προκύψει εξ αντιδιαστολής πλήρης απαγόρευση σχετικής χωροθέτησης. Όσον αφορά δε στα νησιά της Ομάδας II, παρέχεται δυνατότητα χωροθέτησης οργανωμένων υποδοχέων τουριστικών δραστηριοτήτων και σύνθετων τουριστικών καταλυμάτων, χωρίς κανένα περιορισμό. Η ΟΚΕ σημειώνει ότι οι προαναφερόμενες σχετικές προβλέψεις για τα νησιά της Ομάδας I και αυτά της Ομάδας II θα πρέπει να επανεξετασθούν και να συνεκτιμηθούν.

Άρθρο 5 παρ. Δ Ομάδα III

Η ΟΚΕ σημειώνει ότι η ένταξη των νησιών στην Ομάδα III δεν βασίζεται σε ασφαλή κριτήρια. Αυτό ισχύει τόσο για την έννοια της βραχονησίδας, η οποία δεν ορίζεται στην ισχύουσα νομοθεσία, όσο και για την απόσταση των 10 ναυτικών μιλίων από τα θαλάσσια σύνορα της Χώρας η οποία είναι πολύ δύσκολο να προσδιοριστεί.

Άρθρο 5 παρ. Ζ

Στο παρόν άρθρο η ΟΚΕ διαπιστώνει αντιφάσεις. Επί παραδείγματι, απαγορεύεται η χωροθέτηση οργανωμένων υποδοχέων τουριστικών δραστηριοτήτων και σύνθετων τουριστικών καταλυμάτων στις περιοχές απολύτου προστασίας της φύσης και προστασίας της φύσης, ενώ επιτρέπεται, υπό προϋποθέσεις, στα εθνικά πάρκα τα οποία ωστόσο μπορεί να

περιλαμβάνουν περιοχές απολύτου προστασίας της φύσης και προστασίας της φύσης. Επίσης, για τη χωροθέτηση οργανωμένων υποδοχέων σε περιοχές του Εθνικού Συστήματος Προστατευόμενων Περιοχών (πλην περιοχών του Δικτύου Φύση 2000) απαιτείται η έκδοση ΚΥΑ των Υπουργών ΠΕΚΑ, Τουρισμού, Ανάπτυξης και Μεταφορών και Δικτύων, μετά από γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Διοίκησης, δηλαδή ενός οργάνου που έχει κατά νόμο αρμοδιότητα να γνωμοδοτεί ή να εισηγείται μόνο για την αξιοποίηση/ανάπτυξη των ΕΣΧΑΔΑ των δημοσίων ακινήτων.

Επίσης υπάρχουν περιοχές του δικτύου Natura 2000 για τις οποίες έχει εκδοθεί ειδικό Π.Δ. προστασίας, βάσει ειδικής περιβαλλοντικής μελέτης και περιλαμβάνουν περιοχές – ζώνες όπου επιτρέπεται η ανάπτυξη τουριστικών δραστηριοτήτων. Στις περιοχές αυτές η χωροθέτηση των χρήσεων και η θέσπιση ειδικών όρων δόμησης έγινε λαμβάνοντας υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά τους και τη φέρουσα ικανότητα της εκάστοτε περιοχής και των προστατευόμενων οικοσυστημάτων της. Η γενίκευση ακυρώνει τον σχεδιασμό αυτών των περιοχών χωρίς επί της ουσίας να συμβάλλει στην προστασία τους.

Άρθρο 5 παρ. ΣΤ

Η ΟΚΕ επισημαίνει ότι θα πρέπει να ληφθεί ειδική μέριμνα σε περιπτώσεις γης υψηλής παραγωγικότητας, καθώς ο πρωτογενής τομέας αποτελεί σημαντικό αναπτυξιακό παράγοντα που συμβάλλει στην απασχόληση, στην αυτάρκεια της χώρας ως προς τα τρόφιμα και τις εξαγωγές.

Άρθρο 6 παρ. Γ2 α)

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι στις Ζώνες Ναυσιπλοΐας Αναψυχής θα πρέπει να προστεθεί και ο Β. και Ν. Ευβοϊκός.

Άρθρο 6 παρ. Γ2 δ)

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι δεν θα πρέπει να αναφέρεται ως περιοριστικός παράγοντας στην πύκνωση του δικτύου τουριστικών λιμένων (μαρίνες, αγκυροβόλια, καταφύγια) η ελάχιστη απόσταση των 30 ν.μ. μεταξύ μαρινών και

των 15 ν.μ. μεταξύ μαρινών και αγκυροβολίων, αλλά η δημιουργία και η χωροθέτηση τους να προκύπτει ως αποτέλεσμα των αναγκών (ζήτησης) που καλούνται να καλύψουν.

Άρθρο 8 παρ. 2 Α

Η ΟΚΕ προτείνει να αναδιατυπωθεί για λόγους σαφήνειας η συγκεκριμένη παράγραφος ως εξής: «*Σε περιοχές ή αναπτυσσόμενη τουριστική δραστηριότητα επιτρέπεται η συγκέντρωση βιομηχανικών εγκαταστάσεων μέσης και υψηλής όχλησης μόνο σε οργανωμένους υποδοχείς.....*».

Άρθρο 10

Όπως έχει αναφερθεί και στην Γενική Αξιολόγηση η ΟΚΕ θεωρεί ότι η συμπερίληψη στο υπό αναθεώρηση Ειδικό Πλαίσιο προτάσεων για τα κίνητρα του επενδυτικού νόμου θα πρέπει να απαλειφθεί.

Σε κάθε περίπτωση όμως και εφόσον παραμείνει η σχετική πρόταση κρίνονται σκόπιμες οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

Προκειμένου να είναι δυνατή για τους λόγους που αναφέρονται στις παρατηρήσεις επί του άρθρου 5 η ένταξη στον αναπτυξιακό νόμο των εργασιών εκσυγχρονισμού των ξενοδοχειακών μονάδων που ανήκουν στις χαμηλότερες κατηγορίες (1 και 2 αστέρων) προτείνεται:

α. Η περίπτωση α της παρ. Ε του άρθρου 10 να τροποποιηθεί ως εξής: "Οι επενδύσεις που αφορούν τον εκσυγχρονισμό ολοκληρωμένης μορφής ξενοδοχειακών μονάδων ανεξαρτήτως κατηγορίας.", και

β. Η περίπτωση Δ της παρ. Ε του άρθρου 10 να τροποποιηθεί ως εξής: "Οι επενδύσεις μετατροπής χαρακτηρισμένων παραδοσιακών ή διατηρητέων κτισμάτων σε ξενοδοχειακές μονάδες τουλάχιστον δύο (2*) αστέρων, καθώς και οι επενδύσεις εκσυγχρονισμού ξενοδοχειακών μονάδων που λειτουργούν σε χαρακτηρισμένα παραδοσιακά ή διατηρητέα κτίρια."

Επίσης, και δεδομένου ότι οι περιοχές της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης (μητροπολιτικές περιοχές) είναι υπερκορεσμένες από άποψη αριθμού ξενοδοχειακών μονάδων η ΟΚΕ προτείνει να προστεθεί στο άρθρο 10 παράγραφος Στ ως εξής: "Προτείνεται να προβλεφθεί η εξαίρεση από τα κίνητρα του επενδυτικού νόμου της ίδρυσης νέων ξενοδοχειακών καταλυμάτων ή της

επέκτασης υφιστάμενων στις μητροπολιτικές περιοχές, καθώς και σε άλλες περιοχές που παρουσιάζουν υπερσυγκέντρωση ξενοδοχειακών μονάδων."

Επιπρόσθετα, και για λόγους εξοικονόμησης ύδατος προτείνεται να συμπεριληφθεί στο άρθρο 10 ρύθμιση, μέσω της οποίας θα απλοποιείται η διαδικασία αδειοδότησης για χρήση θαλάσσιου ύδατος στις πισίνες των τουριστικών καταλυμάτων.

Τέλος, η ΟΚΕ επισημαίνει ότι η διάταξη (άρθ.10 παρ.Α) σχετικά με τη θέσπιση Ειδικού Τέλους υπέρ των Φορέων Διαχείρισης για δραστηριότητες του τουρισμού που αναπτύσσονται στις περιοχές αυτές θα πρέπει να επαναδιατυπωθεί ως εξής: « ... των Φορέων Διαχείρισης ή των υπηρεσιών στις οποίες περιήλθαν οι αρμοδιότητες των καταργουμένων Φορέων Διαχείρισης σύμφωνα με το Ν 4109/2013 (ΦΕΚ 16/Α/23-01-2013)...».

Άρθρο 11

Η ΟΚΕ επισημαίνει ότι αναφορικά με το πρόγραμμα δράσης θα ήταν σκόπιμο να συμπεριληφθούν αναλυτικότερα στοιχεία ως προς τον προϋπολογισμό και το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής, τις εκτιμώμενες επενδύσεις και την εκτιμώμενη συμβολή στην δημιουργία θέσεων εργασίας. Θα πρέπει επίσης να προβλέπεται η ανάπτυξη δεικτών παρακολούθησης ως εργαλείων για την βελτίωση των επιδόσεων όσο και την εκτίμηση της φέρουσας ικανότητας των τουριστικών περιοχών, παίρνοντας υπόψη διαφόρους παράγοντες που την επηρεάζουν όπως περιβαλλοντικοί, διαχειριστικοί και άλλοι.